Mizah

Gizli mallar meydana çıkarılıyor!

Vurguncu — Birdənbire bu kadar yükseleceğim aklıma gelmemişti!

Erkek — Bana kahramanca göğüs gereceğini tahmin etmiştim zaten!

— İhanet!

— Şimdiye kadar rastladığım en pratik hastabakıcısınız!

Anlayana

Oğlumun Hevesi arttı!

Tanıdıklardan bir Aksaraylı Hafize hanım vardır. Epeydir kendisini gördüğüm yoktu. Geçen gün yolda rastladım. Hem memnun, hem endişeliydi.. Selâm sabahtan sonra ayak üstü sordum:

— Ne o, Hafize teyze... Sende bir hal var..

Evvelâ:

— Hiç! dedi. Israrım üzerine:

— Allah şu sinemayı icat edenlerden razı olsun! diye anlattı; bizim oğlanı bilirsin.. On sekiz yaşına geldi, daha hâlâ ilkmektebi bitiremedi.. Okumıya hevesi yok besbelli! Hayta mı hayta... Biraz akıl eksikliği de mi vardır, nedir.. Hep mahalle aralarında kâğıt oynar, top oynar, hırsız polis oynar... Sade oynar, mektebe gitmezdi. Babası o kadar sopa çekti de yine okutamadıydı. Bir zamandanberi oğlumun okuma yazmaya hevesi arttı. Her sabah erkenden kapıyı vuruyor, akşam geç vakit dönüyor. Mahallede de gören yok. Meğer sinemaya gidiyormuş. Ben sahiden sinemaya gidiyor zannettim; parayı nereden buluyor diye sıkıştırdım. Ne dese beğenirsin? Meğer sinema mektebinde değil mi imiş? Artık eski usul okuma kalkmış. Derslerde sinema oynatıyorlarmış. Neme lâzım, iki elim yanıma gelecek, Allah razı olsun bu usulü çıkaranlardan...

— Peki, dedim, oğlun neler öğreniyormuş?

Kadıncağızın yüzü kıpkırmızı oldu:

— Şey.. kelebeklerin nasıl çocuğu olur, balıklar nasıl... Aman, sen de, bana bunları ne soruyorsun? Hiç sinemaya gitmedin mi? Sinemada neler öğretilir, bilmez misin? dedi.

NOT:

Bu yazı «İlk tedrisatta öğretim usulünün değişeceği ve filmlerden faydalanılacağı» haberi üzerine yazılmış, fakat havadisin tahakkukundan evvel girmiştir.

Mikroptan gelen tavzih

«Haftalık mizahî Mizah gazetesi yazı işleri müdürlüğüne

Mecmuanızın geçen sayısında İstanbul Küçük Valisinin, şehirde grip salgını olmadığı hakkında karikatürle neşrolunan beyanatına karşılık (her ne kadar insan karikatürü yapmak elimden gelirse de bu şekilde tavzih âdet olmadığından) basın kanunu gereğince işbu açıklamamın neşrini rica ederim (Neşretmezseniz yine siz bilirsiniz).

Erzurum ve Kırşehir hattı üzerinden Ankaraya gelirken tesadüf ettiğim bazı mikroplar tarafından:

Uğrarsa Grip bir kere İstanbula râhın
Vali Konağı semtine hiç durma, şitâb et...
Fahreddini bul, lâhzada endâmını ölçüp
Her işlediğin cürme bedel bir de sevâb et!

Diye sâlık verildiği halde İstanbulun her evini dolaştım; Vali Konağına uğramadım. Zaten uğrasaydım da bulamazdım, çünkü Ankaradaydı. Maamafih, ben Sağlık Müdürlüğünün de civarına yaklaşmadım. Bir ismim garip hastalığı olduğu için fakir fukara semtlerinde kendimi gösterdim. Böyleyken Valii müşarünileyhin, vazifesindeki gayretine delil olmak üzere, kendisini karikatür yoluyla bile olsa gripe musâb göstermesini ondaki adalet ve hakkaniyet fikrine uygun bulmuyorum. Değil sade İstanbulluların, biz mikropların dahi üstadımıza hürmetimiz büyüktür. Nev'ama velinimetimiz sayılır. Amma haksızlığa tahammülümüz yoktur. Keyfiyetin böylece tavzihini rica ederim. İmza: GRİB»

— SİVRİSİNEK —

Minicik Hikâye

ALINGANLIK

Hayri Tuncol, karısının ev olmamasından bilistifade yan g miş, dinleniyordu. Uzandığı diva da, tesadüfen elini yastık altı doğru sokunca bir defter bul Aldı. Bu, Neclânın hâtıra def riydi.

Evvelâ bir müddet teredd etti. Sonra şüphe ve merak iç kemirmiye başlayınca açtı; d terin arasından birkaç kâğıt dü tü. Hayri, kâğıtları aldı: He ayni elyazısiyle yazılmıştı. Fak karısının yazısı değildi bu!

Hayri Tuncol biraz şaşır Sonra derin bir ye.se, daha sor engin bir hiddete kapıldı. Kâğ ları sırasiyle okumıya başla Hepsi manzumdu ve hiçbirinde rih yoktu. Birincisi şöyleydi:

Uzun saçlarının sırma telleri
Bağlar kendine hep gönülleri
Öpsem açılsa, sevsem çözülse
Beyaz göğsünün pembe gülle

— Terbiyesiz! dedi Hay ikincisine geçti:

Niçin a sevdiğim, niçin
Seni sevdim, budur suçum
Turalanmış sırma saçın
Çözen benden beter olsun
Çok ağlattın yeter olsun!

— Küstah! dedi Hayri; üçü cüsüne geçti:

Söyle niçin benden kaçtın
Yüreğime yara açtın
Canan sen canımın canı
Yüreğime ateş saçtın!

Hayri daha fazla tahamm edemedi. Karısı gelir gelmez:

— Bunlar ne? O miskin, m debur şair bozuntusundan de mi?

Diye üzerine yürüdü. Nec kâğıtları alıp bakınca kahkahal la gülmiye başladı:

— Ayol şen deli misin? de bunları Müjgâna yazdırdım. Ra yoda söylüyorlar; birincisi Şev beyin, ikincisi Nikogos ağan üçüncüsü de Bimen efendinin şa kıları!

Kız — Babam doktoru, avu katı ve müşaviri tarafından mu yene edilmedikçe seninle evle meme razı değil!

Cilt 10, Sayı: 239 FİYATI 25 KURUŞ 2 Şubat 1951

Mizah

SAHİBİ: RAMİZ GÖKÇE
ABONE:
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.
Posta kutusu: 255
İdarehanessi: İstanbul, Babıâli Caddesi Vilâyet Hanı. No. 10
Telefon: 20715

★ CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI ★

Yeni bir bakanlık!

EVVELKİLER ez mıydı? Hani bir takım Bakanlıkların kaldırılmasını istemişlerdi?

Hani C.H.P. Hükûmetlerine fazla Bakanlık, fazla teşkilât yüzünden hücum ediyorlardı? Vakta ki iktidara geldiler, hikmeti Huda, bütün o fazlalıklar birer eksiklik haline girdi.

Bunun üzerine Marşal yardımı Bakanlığı kurduk (namı diğer: Başbakan Yardımcılığı). Şimdi Başbakanımızın iki yardımcısı var (Köprülü ve Koraltan'dan gayri!).

Lâkin bu kadarı da azmış. Bir teklifle Göçmen Bakanlığı kurulması derpiş olunuyormuş.

Bir Bakanlık kaça çıkar? Onu bilemeyiz. Bütçeye ne yüklenir? Onu da bilemeyiz. Bütçeden eksiltmek lâzım derseniz cevabı var: İyi ya işte, biz de gelir faslını eksiltiyoruz!

Bir Göçmen Bakanlığı kurulacak demek, onun müsteşarı, müsteşarın umum müdürleri, umum müdürlerin şube müdürleri, şube müdürlerinin daire müdürleri, daire müdürlerinin kalem müdürleri, kalem müdürlerinin mürekkep müdürleri, levazım müdürleri, sevkiyat müdürleri, sarfiyat müdürleri, avniyat müdürleri teşkil edilecek demektir.

Yarın, Karaköy köprüsü çökecek: Gelsin Köprüler Bakanlığı! (Belki Köprülü oraya da bakar). Tersaneler kurulacak: Kurulsun Havuzlar Bakanlığı! Hattâ, münasip görülürse bütün bu işleri tertip, tevzi ve tahakkuk ettirmek için bir Teşkilât Bakanlığı kuralım!

Artık, 250 bin göçmene bir Bakanlık lâzımsa yirmi milyon Türke kaç bakanlık icap eder, orasını siz hesap edin!

— MİZAHÇI —

Hâlâ o dikkafa!

Stalin — Affedersiniz baylar, bana yakışmıyor!

«BİNBİR ÇERÇEVE»DEN:

DERS

Ankaranın meşhur lokantacısı Baba Karpiç sevimli ve nazik olduğu kadar ince bir adamdır. Lokantada yemek yiyenlerin huzurunu bozanlara çok kızar. Bilhassa garson çağırmak için tabağa çatal ile vuranlara pek sinirlenir.

Lokantanın oldukça kalabalık bir gününde çın çın çın diye bir tabak sesi duyuldu.

Herkes sesin geldiği tarafa baktı. Masada Necip Fazıl Kısakürek oturuyor ve çatalla tabağa sinirli sinirli (başka türlü olmasına zaten imkân yok ya) vuruyordu. Baba Karpiç koştu:

— Buyurun efendim bir emriniz mi var?

— Evet, beyin istemiştim yarım saat geçti, hâlâ gelmedi!

— Kimden efendim?

— Garsondan..

— Hata sizin efendim, yanlış istemişsiniz.. Allahtan istemeniz lâzımdı!

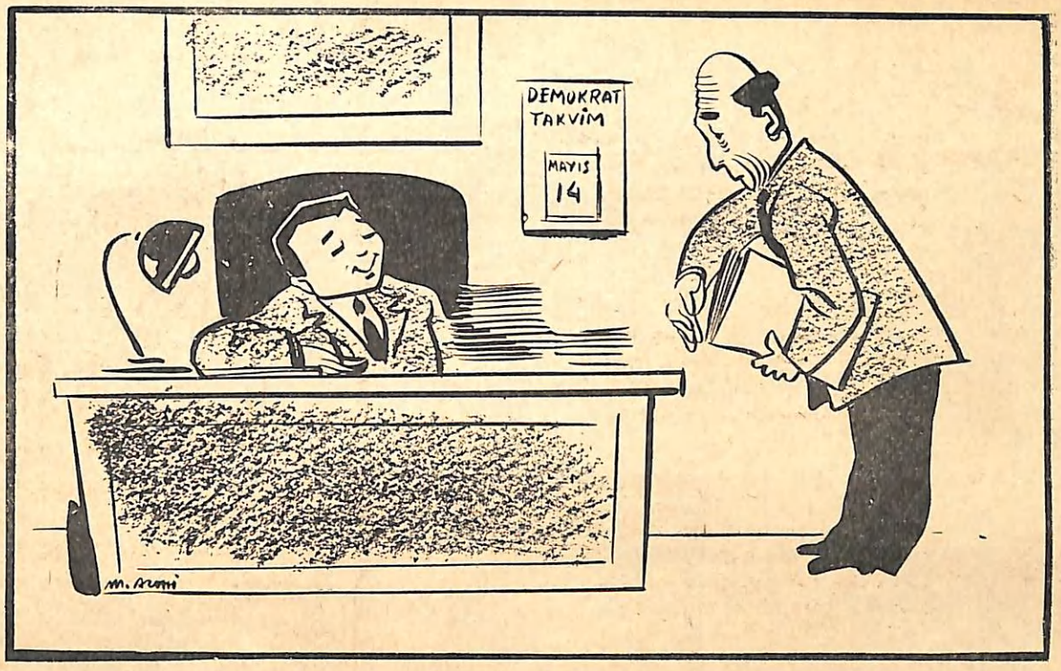

Müsteşar — C. H. P. nin vaktile hazırlattığı mütehassıs raporlarından bir kısmı daha keşfedildi. Raporlar mı açılsın, sözlü sorular mı?

HER HAFTA BİR TANESİ:

Banker 51 [Reklâmdır]

Lekeler yapan, siyah izler bırakan, yazdıkça bozulmıyan bir şey amma yeni bir kalem değildir.

Birkaç sene evvel harp zenginlerini çıkaran ve top attığını zannetiğimiz ihtikâr fabrikasının 51 senesi için piyasaya çıkardığı mallardır bunlar!

Daha dün kurşunkalem gibi cılız, renksiz birer odun parçası iken bugün ceplerini şişirip dolmakalem haline gelen bu meta'ları bilhassa hükûmet adamlarımıza tavsiye ederiz.

Ellerine alıp tetkik etsinler ve ne mal olduklarını anlasınlar!

Bereketli toprak

Bire beş, bire on! Bire on beş!

Bunlar, hep biliriz, kumar değil, bir takım ziraat tabirleridir. Nisbetleri de bire on beşi geçmez: Amerikada Kanada buğdayı bu sene bire on beş alınmış! Ne bereket, ne bereket Yarabbi! Bereketli toprak dediğin de böyle olmalı...

Ha? Sen misin bunu söyliyen! Cahil, gafil, dünyadan habersiz! İnsan kısmı biraz gözünü açıp etrafına bakmalı da bereketli toprak nasıl olurmuş, görmeli! Yirmi yıllık tarih tezinin yobazlara kabul ettiremediği hakikati İkinci Dünya Harbi kâinata kabul ettirdi: Bizim topraklardaki bet bereket, dünyanın hiçbir memleketinde bulunmaz..

Sanki siz farketmediniz mi? Daha dün ayazda çivi keserek ambalâj sandıklarından çivi söken kılıksız, bugün «toptan çivi ithalât ve ihracat T. A. Ş.» tabelâsının gerisinde, para kesiyor! Zati Sungurun dalaveresile değil, basit bir ticaret dalaveresile servet sahibi olabilmesi çivi fiatlarının birdenbire fırlamasından ileri geliyor!

Daha dün, Küllük'te eşelenen talebei ulûmdan birine tesadüf ediyorsunuz.

— Ne olmuş sana böyle? demiye kalmadan, Kafdağının arkasından sesi geliyor:

— Profesör oldum!

Dünkü hamal, iki gün içinde «tahmil ve tahliye işleri meclisi idare âzası», dünkü dilenci bugün maiyetinde malî müşavirler çalışan bir acente; dünkü işportacı bugün büyük tüccar; hırsız büyük komisyoncu! Gel de bu toprağın bereketine inanma bakalım!

GÜVEMLİ

— Son günlerdeki fiat zammından iki milyon kazandım!

— Şimdi sana muhtekir mi diyorlar?

— Yok yahu, o eski lâf, şimdi iş adamı diyorlar!

Dâstân-ı Dostân

7

Refik Şevket (Paşa) olup ser - asker
Şerefle açmıştır Koreye sefer;
Dövünsün Amiral Abidin Dâver,
Olmadı Haliçte gemi kaptanı.

8

Ser - asker olsun da hukuk ricâli,
Askerden ne diye olmasın vâli?
İşte Emin Nihâd, işte emsâli,
Aratmaz hizmette Avni Doğanı.

9

Her zaman gezer de bir kitâb ile,
Gafildir domina faslından bile;
Bakar ne tavlaya, ne iskambile;
Şaşarım görünce Avni Başmanı.

10

Âbidin Potoğlu, Hakka çok şükür,
Türlü oyunlarla geçirir ömür;
Bakanlar, yanında, nöbetle görür
Bir Zeytinoğlunu, bir Polatkanı.

11

İçkiyle başı hoş değildir amma
İçki hesabiyle meşgul dâimâ;
Tekelde münzevî görüp de sanma
Tekyede post - nişin Nûri Özsanı.

12

Ateşten adamdır Sıtkı Yırcalı;
Lâkin bu ateşin hani mangalı?
Bir mangal bularak hemen koymalı
Geçmeden ateşin harlı zamanı.

(Devâmı var)

DELİ OZAN

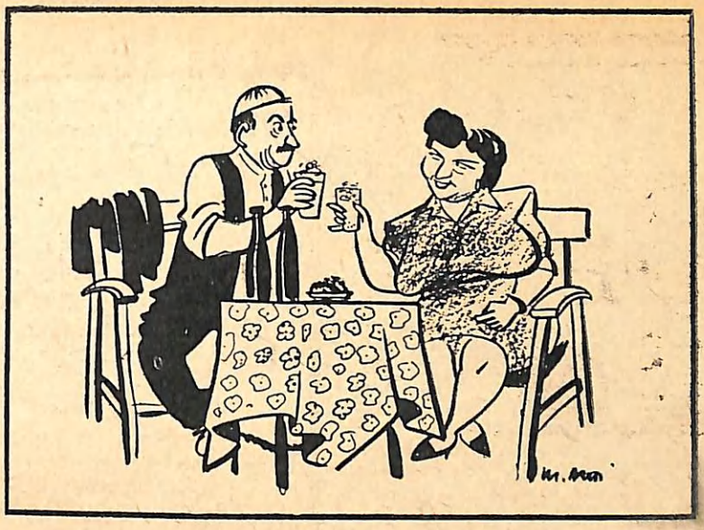

Kadın — Evde içeceğine keşke meyhaneye gideydin, saz da dinlerdin!

Erkek — Öyleyse aç Ankara Radyosunu!

Eski kurt — Memleket dâvasında herkes samimiyetime inanıyor!

[Bilin bakalım bunu söyliyen kuzu kılıklı kurt tüccar mıdır, politikacı mıdır! Yoksa...]

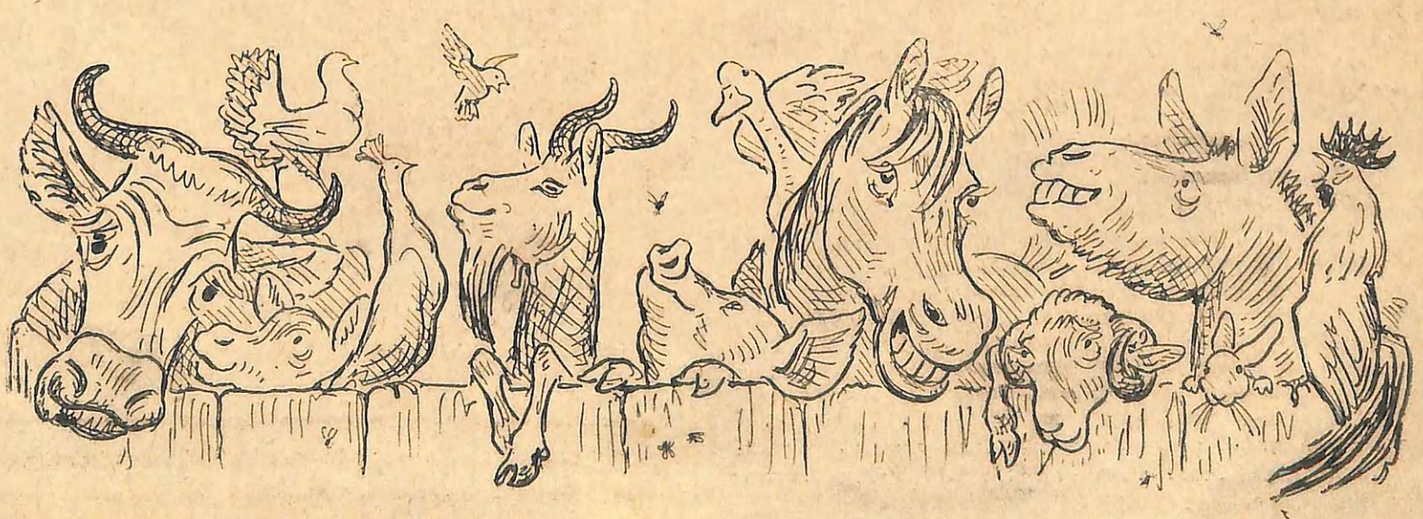

— Arkadaşlar, bir zamanlar itibarımız artmıştı, şimdi hiç arayıp soranımız kalmadı!

Atomdan berbat bir keşif!

Gazetelerde okudunuz mu? Hani sesleri on bin defa büyüten bir âlet icat olundu: Dinleme âleti! Ben, Allah belâsını versin, bu âletten eve de, müesseseye de yaptırdım. Lâkin ne kadar pişman olduğumu anlatamam.. Daha doğrusu, şimdi anlatacağım!..

Bu vızıltı bir sürü küçük mikrofonla, onların alacağı sesleri veren hoparlörlerden ibaret. Hoparlörlerin de hepsi bir levahaya bağlı. Her oda, koridor veya (affedersiniz işte orası) için ayrı bir hat çekiliyor. Hangi delikten ses gelirse o hattın sonunda yabancı bir şey var demek oluyor.

Lâkin bu mel'un icat yüzünden çektiğim azabı, ıztırabı, endişeyi, üzüntüyü, gamı, kasaveti (bilmem lûgatta başka kelime kaldı mı?) ben bilirim..

Mübareğin tecrübesi bile beni bir dosttan etti. Bir gün evde oturuyordum. Baktım, sokak kapısına bağlı hoparlörde bir homurtu:

— Ah bu mecburiyet... Köpoğluyu ziyaret için kalk, bu havada rahatını boz, sokaklara düş.. Ahhh... Mecbur olmasam gelir miydim?

Biraz sonra kapının zili. Bizim Osman... Herif gûya neş'eli, mültefit! Amma yutar mıyım? Kapıyı çalmadan evvel neler mırıldandığını duymasam neyse!..

Ertesi geceydi galiba.. Gece yarısına doğru davul zurna seslerile yatağımdan fırladım. Dünyanın hali malûm... Seferberlik filân diye yüreğim ağzıma geldi.. Bir de ne göreyim? Koridordaki mikrofona bir sivrisinek konmuş, ha babam vızıldıyor!

Lâkin en sunturlusu, en sonra başıma geldi. Yine bir gece yarısına doğruydu, kulağımın dibinde derin bir iç çekişle uykudan uyandım. Evvelâ, karım rüya görüyor zannederek elimi uzattım, maksadım, uyandırarak gürültü etmemesini söylemekti. Fakat elim boşlukta kayboldu: Karım, yoktu.

Delikten ayni derin iç çekiş tekrar duyuldu. Titrek, ürpertili, göğüs geçirir gibi bir ses...

Bir anda, uyku sersemliğimden eser kalmadı; gözlerim fincan gibi testekerlek açılıverdi. Daha alıcı kulağile dinlemiye başladım.

Evvelâ, hafif bir inilti geldi. Sonra bir öpüş sesi.. Âdeta nemli, ıslak bir ses.. Öpmiye doyamıyorcasına sürekli bir şıpırtı...

Işığı yaktım. Sesler mutfaktandı. Allahım! Kırk yıllık karım.. Gecenin bu saatinde bana ihanet ets'n...

Tekrar bir inilti...

Lâkin imkânı var mı? Karımın böyle gece yarısı, mutfak köşelerinde, hizmetçi kızlar gibi kemali rezaletle bana ihanet etmesini aklım almıyor..

İşte yine bir iç çekiş... Bir göğüs geçirme; sonra öpüşme sesleri..

Daha fazla dayanamadım. Don gömlek (affedersiniz, öyle yatarım) fırlıyarak mutfağa koştum ve... Ne gördüm tahmin edersiniz? Tabiî karımı değil; küçük tekir, yalana yalana tabaktan süt içiyordu! Fakat bizim ses büyüten onun masum nefeslerini günahkâr iç çekişleri haline getirmişti.

Mel'un âletin bana oynadığı oyunlar bu kadarla da kalmadı. Emrimde çalışan dört tane veznedar vardı. Muhasebe usulünde âdet olduğu veçhile bunlar her akşam sayım yaparlar ve kasalarını öyle kaparlardı.

Veznelere, alelûsul, ses büyüten âletlerden koydurmuştum.

Günün birinde iki numaralı vezneden gök gürültülerine benzer uğultulu sesler gelmiye başladı. Nazarı dikkatimi celbetti. Tatil saati olsa, hırsız kasayı zorluyor sanacaktım. Fakat iş vaktiydi. Gürültüler akşama kadar sürdü. Bir aralık bir şey bahane ederek müessesenin muhasebe dairesine girdim. Baktım, iki numara, kemali sükûnetle işine devam ediyor.

Ertesi gün, daha ertesi gün, ayni vaziyet...

Nihayet âletin bozukluğuna hükmederek tamirini istedik. Firmanın mümessilleri geldiler. Muayene ve tecrübe ettiler. Nihayet:

— Dinleme âletiniz sinek uçsa kaydeder, gayet normal ve hassastır! diye rapor verdiler.

Deli olacaktım meraktan. Bir gün veznedarı odama çağırttım. Kendisine olanları anlattım ve beni meraktan kurtarmasını rica ettim:

— Bazı garip huylar vardır, dedim, meselâ kimi insan cebinde fare taşırmış... Eğer böyle bir şeyse haber verin de, gürültülere aldırmıyalım... Nedir bu sesler?

Veznedar sapsarı olmuştu:

— Vicdanımın sesi efendim! dedi.

Meğer habis beş bin lira kadar açık vermiş. Hergün, teftiş ihtimaliyle kalbi gümbür gümbür atarak iş başına geldiği için vicdan azabının bu helecanlı sesini mikrofon kaydetmiye başlamış. Amma üç buçuğu on bin kere büyütün... Hasıl olacak gürültüyü tahmin edersiniz!...

— GÖRÜNMEYEN ADAM —

— Herkesin kirli çamaşırlarını meydana çıkarıyorlarmış, benimkini de çıkarırlarsa meydanlar adam almaz!

— Ne üzülüyorsun birader? Milletvekili değilsin, kirada oturmuyorsun, memuriyetle alâkan yok... Ne oluyorsun?

İLAN

D. P. İstanbul Başkanlığından:

Partimizin genel kongresi yaklaştığı cihetle, bütün vilâyetlerde olduğu gibi vilâyetimizde de vatandaşlara, bedava tarafından pembe gözlük dağıtılacaktır. Partimizde pembe gözlük mebzulen mevcut olduğundan, vatandaşlara istedikleri anda ve istedikleri miktarda verilir. İşbu ilân davetiye makamına kaimdir.

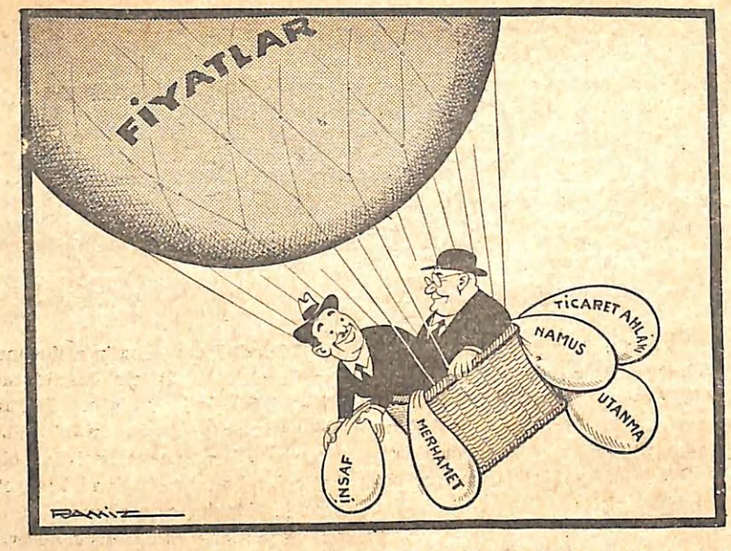

— Gel şu yükleri de atalım, balonumuz iyice yükselsin!

FIKRALAR

PİŞMİŞ AŞ

Yamyam reisi, yanlışlıkla ormana düşmüş ve ağaçlar arasında aşka gelmiş bir çifti göstererek yanındakilere:

— Acele etmeyin, dedi. Biraz daha bekliyelim, bize iş kalmıyacak. Baksanıza, kendileri kaynatmıya başladılar!

İNTİKAM

Zengin bir kadın öldüğü zaman vasiyetnamesi okundu:

— «Bütün servetimi hizmetçime bırakıyorum. Zengin olsun, hizmetçi tutsun da benim çektiklerimi o da çeksin...»

NİHAYET!

İki züğürt gevezelik ediyorlardı:

— Bin liran olsa?..

— Bir şey olmaz. Eski hamam, eski tas.

— Bir milyon liran olsa?..

— Yine hayatım değişmez. Bırak bu saçmaları.

— Peki, on milyon liran olsa?

— Ha, işte o zaman iş değişir. Bak şimdi makul konuşmıya başladın!

Fırsatçılar kendi havalarında

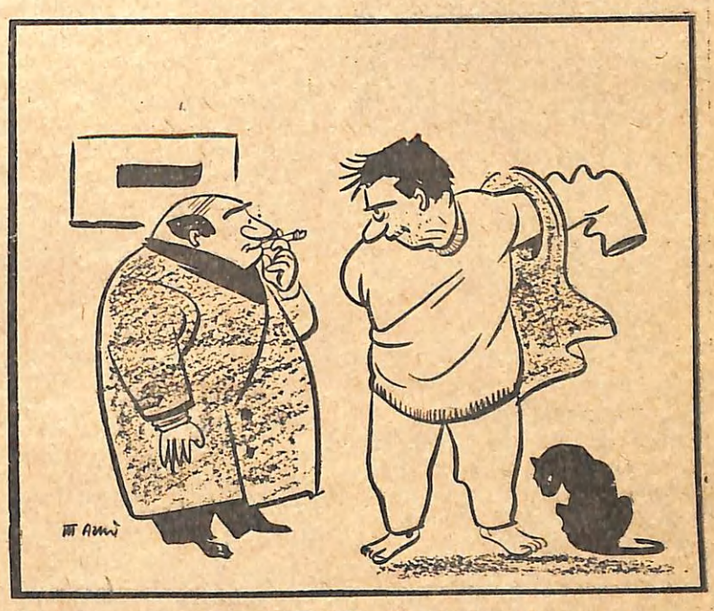

— Kasımpaşa toplantısında bir D. P. li iktidarda on sekiz sene kalacağız demiş...

— Az yahu! C.H.P. bile yirmi yedi sene kaldıydı!

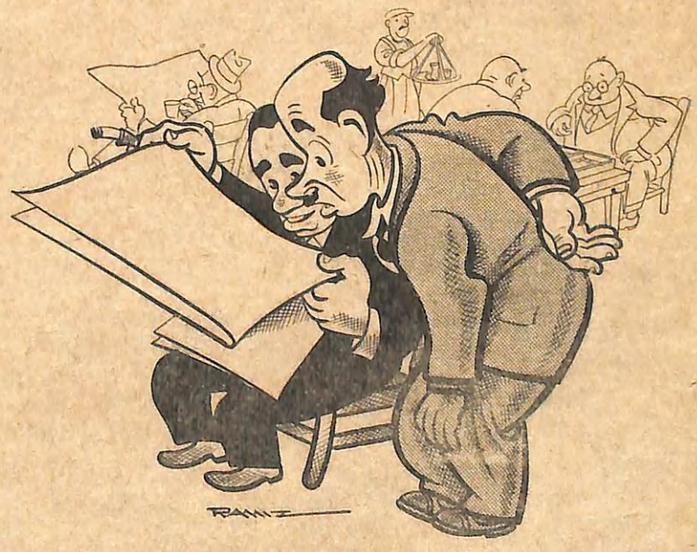

— Gazete, zenginlerimiz göçmenlere bakmıyor diye şikâyet ediyor..

— İftira... Geçen gün birini, otomobilinin penceresinden göçmenlere bakarken ben gördüm!

BE - TARZ-I KUDEMÂ

[Her ne kadar Edebiyat Fakülteşinden Meclise gönderilmişse de, Ağrı Milletvekili Kasım Kufralı'nın manzum söz söylediğini bilmezdik. Bir tesadüfle onun Doktor **Etem Vassaf** hakkında yazdığı eski tarz bir şiirini elimize geçirdik. Kendisinin haberi olmadığı ve manzume de hayli ciddî olduğu halde medenî bir cesaret göstererek neşrediyoruz:]

Müseddes-i şeffaf der evsâf-ı Etem Vassâf

Sînemi kılmış firâk-ı yââr âteş hanesi
Macerây-i aşk-ı Vassâf'ın benim divanesi
Etheme kâşânedir elbet gönül viranesi
Câna kasdeyler mi hep âşıkların cânânesi
Sünbül-i gisûy-i güftâr-i muhabbet şânesi
Ethemim bir şem-i Meclistir, gönül pervânesi.

★

Halka-i dâmı perî - rûyâna olmaz pââybend
Olsa da zülf-i nigâr-ı Çin boynunda kemend
Bulduğu iksîri uşşâk-ı Fireng etmiş pesend
Can verir uşşâka bir lâhza olursa nûşhand
Sünbül-i gisûy-i güftâr-ı muhabbet şânesi
Ethemim bir şem-i Meclistir, gönül pervânesi.

★

Sırr-ı İbrâhîmden olmuş sana âteş selâm
Bende-i fermanberindir şehsüvârân-ı kelâm
Berk-ı re'yinle olur sûzâân abtâl-i zalâm
Fikr-i icâdın gören doktûrlar durmuş selâm
Sünbül-i gisûy-i güftâr-ı muhabbet şânesi
Ethemim bir şem-i Meclistir, gönül pervânesi.

★

Târ-ı kanûnu şikest ettin olup engûşt-zen
Mekteb-i aşkında ebcedhâândır erbâb-ı fen
Gerçi çekmişsin diyâr-i küfrde hayli mihen
Kalbinin esrârını bir şûh imiş ancak bilen
Sünbül-i gisûy-i güftâr-ı muhabbet şânesi
Ethemim bir şem-i Meclistir, gönül pervânesi.

★

Eyledin bîdâr-ı tıb hemşiregânı hââbdan
Bir çeleng ördün geçirdin bâşına mehtâbdan
Yükselir Mecliste hep âvâze şeyh-u şâbdan:
Olmasın bir lâhza Allahım cüdâ ahbââbdan
Sünbül-i gisûy-i güftâr-ı muhabbet şânesi
Ethemim bir şem-i Meclistir, gönül pervânesi.

— KUFREVİ —

TANIDIKLAR ANSİKLOPEDİSİ

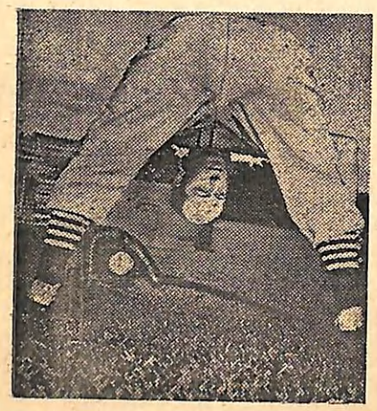

Aziz Basmacı spor yaparken

BASMACI, Aziz — (Aktör) Bir müddet basmacılık etmiş, İzmir Manifatura İthalât Şirketinde çalışmıştır. Lâkin hayatta yalnız basmacılıktan anlamadığı için bu işi bıraktı.

Resim, musiki, spor, mimarlık, heykeltraşlık ve hattâ tiyatro artistliği gibi her türlü sanattan anlar. Daha mektep sıralarında iken sporu sanat haline getirmiştir ve o sayede tahsilini tamamlamıştır.

Gayet neş'eli bir çocuktur. Küçük yaşındanberi sahneye merakı vardır. Tiyatroya filân gittiği zaman sahneye kaçar, artistlerin ayakları arasında dolaşırdı. Sonradan o da işi oyunculuğa döktü. «Alabanda» revu - operetile meşhur oldu. O kadar güzel Yahudi taklidi yapar ki, hakikisinden tefrik edilemez.

O gün bugündür, Aziz Basmacı memlekette ne kadar turp varsa dahil oldu ve bizzat tiyatro kumpanyaları teşkil etti. En son «Ses Opereti»ndeydi. Ondan sonra izini kaybettik. Belki de müstakil bir birlik kurmuştur.

Aziz Basmacı'nın büyük hususiyetlerinden biri nüktedanlığıdır. Halk mı ona gülüyor, o mu halka gülüyor, kolay kestirilemez..

Bir gün Aziz Basmacı, uzun bir işsizlikten sonra bir kumpanyaya girmişti. Karısı:

— Ayol, dedi, tutunacağı bu kadar şüpheli bir trupta nasıl yaşarsın?

Aziz Basmacı, boynunu büktü:

— Basbayağı, dedi. şimdiye kadar yeis içinde yaşıyordum, şimdiden sonra ümit içinde yaşarım!

★

Bir temsilden sonra, resmini imzalatmıya gelen bir genç kızın albümüne, Basmacı, şunları yazdı:

«Nasıl dikensiz gül yoksa, albümsüz kız da yoktur!»

★

Aziz Basmacı, bir evlenmeye davetliydi. Nikâh merasiminde kalabalık o kadar fazlaydı ve tebrikler o kadar uzun sürmüştü ki, nihayet seslenmiye mecbur oldu:

— Çabuk olun yahu, bir de doğum hediyesi vermiye mecbur kalmıyalım!

★

Sait Başak gazete okuyor

BAŞAK, Sait — Hem sait, hem mes'uttur. Feyiz ve bereket sahibi olduğu için Başak ismini almış denirse de biz başı ak olduğundan bu adı aldığı kanaatındayız. Ticaret Bankası Umum Müdürlüğünde bulunmuş olup memleket ticaretinin gelişmesi hususunda hayırlı çalışmaları geçmiştir. Ankarada birçok Gediklerin (Hakkı Gedik, Abdullah Gedikoğlu ve emsali) gedikli dostudur. Emrullah Nutki ile dahi dostluğu vardır. Hattâ gelmemişle kel Memişi bile ihmal etmez!

Topçuoğlunun emrile topları ata ata kadere rıza formülünü bulmuştur. Meclisin Ticaret Encümeninde söz ve sav bahsinde münakaşa cereyan ederken sav kendisine, söz de Kerimzadeye düşmüş ve Kerimzade encümen sözücüsü olmuştu.

Başak, her ne kadar soğukluğu sevmezse de sevdiği her nazlı arkadaşına dondurma ikram etmesi meşhurdur. Son defa Ankara Palas pavyonunda İspanyol dilberleri tarafından Katalonya meb'usu zannedilmiştir.

Sait Başak gayet neş'eli, güler yüzlü bir zattır (resmine aldırmayın!). Okumıya meraklıdır. Meselâ koltuğuna yaslanıp rahat rahat gazete okumıya bayılır. Koleksiyon meraklısıdır. Evinde gayet nadide eşya biriktirmiştir. Bu arada, yıllardanberi eskitemediği için artık antika olmuş bir de tesbihi vardır.

Sait Başak, her ne kadar gençse de genç yaşta torun sahibidir. Allah cümleye nasip etsin, âmin!

★

BAŞAR, Hamdi — (Limancı Hamdi) Başarı hususunda adaşı Ahmet Hamdi Tanpınar'ı takip etmek, diğer adaşı merhum üstad Ahmet Hamdi Akseki'nin izini gütmekten daha ziyade işine geldiği için, Milletvekilliğine kavuşmuş kıdemli adaylarımızdandır. Yâni, «ideal» isimli gemisini salimen Meclis limanına yanaştırmak başarısını göstermiştir; resmimiz, muvaffakiyet merdiveninin henüz alt başında bulunduğu sırada çekilmişti.

Ahmet Hamdi Başar muvaffakiyet merdiveninin başında

Hamdi Başar, henüz nüfusunu tashih ettirmediği için, hakiki tarihile 1893 de doğmuştu. Doğar doğmaz mintarafillâh bülbül gibi Fransızca konuşmaya başladığı cihetle bu hal, istikbaline beşaret sayıldı. Küçük yaşta ekonomi tahsil ederek para sahibi oldu. Ondan sonra ulaştırma işlerile uğraşarak Ankaranın yolunu buldu. Keza coğrafya ile uğraşarak Millet Meclisinin yerini öğrendi.

Bir müddet İstanbul Liman Reisliği yaptı. Böylece İstanbul limanı gibi karışık işleri idare edebilmeği ve buna mukabil rotayı şaşırmamayı temin etti.

Ahmet Hamdi Başar, eski şairelerimizden Şükûfe Nihal Başar'la evlidir. Şair kocası olduğu için hayli hassastır. Bilhassa oy meselelerinde büyük bir hassasiyet göstermiştir. İstanbul Tüccar Derneği Genel Sekreteri iken birdenbire seçimlerin serbest bırakılması üzerine İstanbuldan çıkmıştır.

Türkiye İktisat Mecmuası sahibi ve başyazarı (ve bir mecmuaya lâzım diğer unsurların hepsi) olarak meslekdaşımız da sayılır.

Eserleri: «Nasıl meb'us olunur?», «Türkiyenin iktisadî kalkınması ben Milletvekili olduktan sonra mı başlıyacaktır. evvel mi?», «Atatürkle üç ay!» Bu sonuncu eser, rahmetli Atatürkün Adana seyahatinde tesadüfen o trende bulunmasının heyecanlı intibalarını kâğıdın bol zamanında yayınlamaktan hasıl olmuş bir mensur şiirdir. Bir rivayete göre bu şiirlerde şaire eşinin de hissesi vardır.

İLÂN

Kendilerini dostumuz olmak şerefile mübahi gören tanıdıklardan diğer rüfeka arasında bir an önce yerlerini almak dileyenlerin resimlerini göndermekte acele etmeleri rica olunur. Dostumun dostu benim de dostumdur kavli meşhurunca tanıdıkların tanıdıkları da bu ilânı davetiye telâkki edebilirler.

Çömezin Röportajları: 238

Fiatlar Ne Kadar Yükselecek?

Çizen: Ramiz

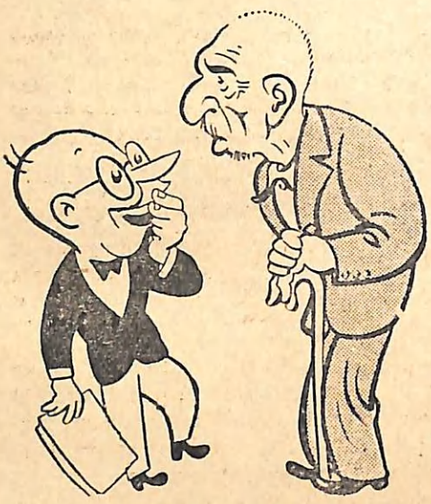

— Fiatlar ne kadar yükselecek?
— Biz yere serilinciye kadar!

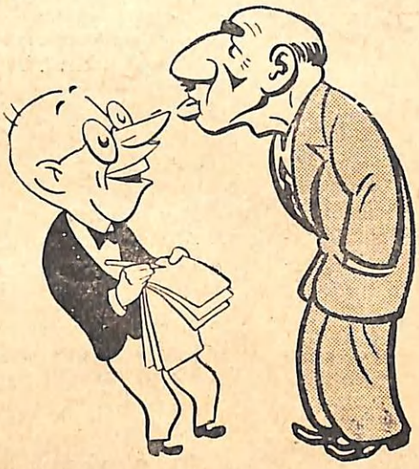

— Fiatlar ne kadar yükselecek?
— Feryadımız ayyuka çıkıncıya kadar!

— Fiatlar ne kadar yükselecek?
— Tüccarın eceli gelinciye kadar!

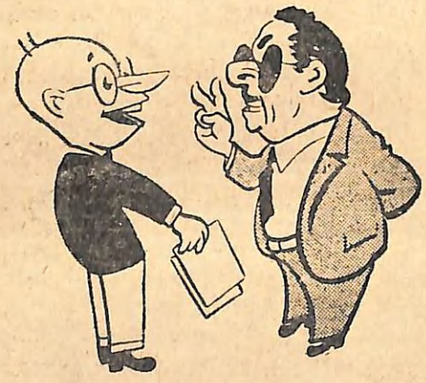

— Fiatlar ne kadar yükselecek?
— Bütçe açığı kapanıncıya kadar!

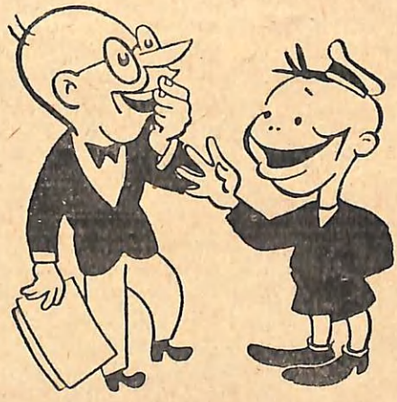

— Fiatlar ne kadar yükselecek?
— Vurguncunun kolu, kanadı kırılıncıya kadar!

— Fiatlar ne kadar yükselecek?
— Allah durduruncıya kadar!

— Fiatlar ne kadar yükselecek?
— Rakamlar bitinciye kadar!

— Fiatlar ne kadar yükselecek?
— Ticaret Bakanı susuncıya kadar!

— Fiatlar ne kadar yükselecek?
— Stoklar bitinciye kadar!

Patronun Kızı

Yazan: VİR GÜL

ARKADAŞIM hikâyesinin en meraklı tarafında kesmişti.

— «Sonra?» diye sordum.

Bir kahkaha atarak devam etti:

— «Sonrası fecaat! Tam kızı kollarımın arasına aldığım sırada, saçlarının arasından gözüme bir ışık ilişti. Bir elektrik feneri, iki ağır adım ve heyûlâ gibi bir vücut bize doğru geliyordu. Kızı kollarımın arasından attığım gibi önüne geçtim ve vücudumla onu siper ederek adamın karşısına geridim.»

— «Tarzan'ın bâkire ormanlardaki av maceraları gibi anlatıyorsun, be Tahsin!» diye alay ettim.

Tahsin ciddiydi.

—«Yalanım varsa Allah belâmı versin. Dinle bak. Sonu daha feci:

«Fener yüzüme vurunca ben adamı tanıdım. Adam beni tanıdı. Sade beni tanısa iyi: Kızını da tanıdı. Evet, gelen, Nesrin'in babası, yâni benim çalıştığım müessesenin sahibiydi.

«O anda zihnimden bir şimşek geçti. Demek bir danışıklı dövüşe kurban gitmiştim. Kız beni o gece kandırıp evlerinin civarındaki koruya götürmüş, babası da meseleden haberdar olduğu için bizi baskına uğratmıştı. Maksadı?

«Maksadı açıktı: Benim işime son vermek için bundan daha güzel vesile olur muydu! Çünkü hissediyordum: Hâdi Bey benden - yâni işimden memnun değildi, çıkarmak istiyordu amma, yüzü tutmuyordu. Kızıyle anlaşıp böyle bir oyun oynaması pekâlâ mümkündü.»

— «Amma yaptın ha!» dedim.

Tahsin başını salladı:

— «Amma yaptım ya! Sen de benim o zamanki yaşımda bulunsaydın böyle düşünürdün. Daha yirmi üç yaşındaydım ve toy bir delikanlıydım. Fakat, yine Hâdi Beyin, daha doğrusu Nesrinin sayesinde işin içyüzünü çabuk öğrendim.

«Meğerse böyle düşünmekle yanılıyormuşum. Bu oyunu bana da, babasına da oynıyan asıl Nesrinmiş.

«Hâdi Beyin insanı afallatan bir tehdit gibi uzattığı fenerin ışığında doğrulduk ve süklüm püklüm yola koyulduk. Nesrinin babası: «Sizi hınzırlar sizi!» diye söyleniyordu amma, beklediğim sille veya tekme ne bana indi, ne de kıza. İçimden: «Alt tarafı, kızı; ona bir şey yapmaz amma, kimbilir bana ne yapacak!» diyor ve korkumdan alım morama karışıyordu.

«Hâdi Bey kızına: «Haydi eve!» diye çıkıştı.

«Bana da: «Yarın görüşürüz» dedi.

«Ayrıldık.

«Ertesi gün yazıhaneye ne halde gittim, artık sen tasavvur edersin. İçeri girer girmez beni patron karşılıyacak ve sorgu suale çekecek diye korkuyordum.

«Ses çıkmadı.

«Öğle oldu. Yemeğe çıktım. Geldiğimde Hâdi Bey yoktu. Üç buçukta geldi. Beşe doğruydu. «seni çağırıyor» dediler. Gittim. Hiç başka bir şey söylemeden: «Yarından itibaren muhasebe servisinde çalışacaksın» dedi.

«Ceza mı? Ne münasebet! Muhasip muavini olmuştum ve ay sonunda maaşımı elli lira zamla aldım. Üçüncü ay bir elli lira daha zam. Altı ayı bulmadan yüz lira daha zam... Nihayet altı yüz lirayı bulduk.

«Bu müddet zarfında Nesrinle münasebetimiz de yağlı ballı olmakta devam etti. Babasının bana karşı iltifatı üzerine kendisini görmiye cesaret buldum. Anlattığına göre, o gece yana yakıla babasına işi anlatmış: «Ne yapayım, seviyorum, o da beni seviyor, evlenmek istiyor» demiş. Evvelâ, şaşırdım: «Ne yaptın!» diye haykırdım. Çünkü evlenmek filân gibi bir fikrim yoktu. Fakat sonra aklımı başıma topladım: Köprüyü geçinciye kadar... diye düşündüm.

«Lâkin, azizim. Bu köprü San Francisco köprüsünü bile geçti: Bir türlü geçemedik. Maaşlar arttı. İltifatlar yağdı, kızın kancası sağlamlandı, benim endişem fazlalaştı. Nihayet yakayı ele kaptırdık.

«Bakıyordum: Kızıyle aram iyi gittikçe patronun bana karşı lûtufları artıyordu. Kızla münasebetimiz biraz kötü gidecek olsa müessesedeki vaziyetim de, barometre gibi, ştp diye değişiyordu. Kıza bir adım yakınlık: Maaşa zam. Kızdan bir adım uzaklık: İşe zam.

«Enayi miyim ben! Kızı bırakır mıyım hiç! Bırakmadım... Ve nihayet evlendim...»

* * *

Tahsin bir sigara yakmak üzere durmuştu.

— «E» dedim.. «Demek işin iş. Umum müdür falan olmuşsundur artık...»

Sigarasından ilk nefesle beraber içini de çekti:

— «Ne münasebet, birader! Alay mı ediyorsun! Dedik ya sana: Köprüyü daha geçemedik diye. Herif benim patronum amma, herşeyden evvel de kızının babası. Beni mi düşünür, kızını mı? Şimdi de başka türlüsü:

«Evde hanımla maraza: Yazıhanede angarya. Evde hanıma yeni bir rop: Yazıhanede yeni bir lop! Karı koca münasebetimiz şeker renk mi? Ertesi gün patronun suratı asık, sözleri zehir! Tahsin Bey Nesrin Hanımın bir dediğini iki etmiyor mu? Bol tarafından ikramiye ve bir hafta izin!»

Arkadaşımın sözünü keserek: «Daha ne istiyorsun be birader!» dedim. «Sen de karınla iyi geçinmiye bak. Adam hem sana iyi bir kazanç temin etmiş, hem de gül gibi bir kız vermiş!»

Der demez Tahsin kahkahayla gülmiye başladı:

— «Gül gibi kızı da nereden çıkardın, ayol!»

— «Ne bileyim ben! Hani seviyormuşsun ya...»

— «İlâhi, Vir Gül, sen de pek matrak oldun be! Seviyordum dememden de anlamadın mı? Aşkın gözü kördür, derler, hiç duymadın mı? Hâdi Beyin kızı gül gibi olsa kendi yanında çalışan bir kâtip parçasına verir mi?»

Sigarasından derin bir nefes daha çekti.

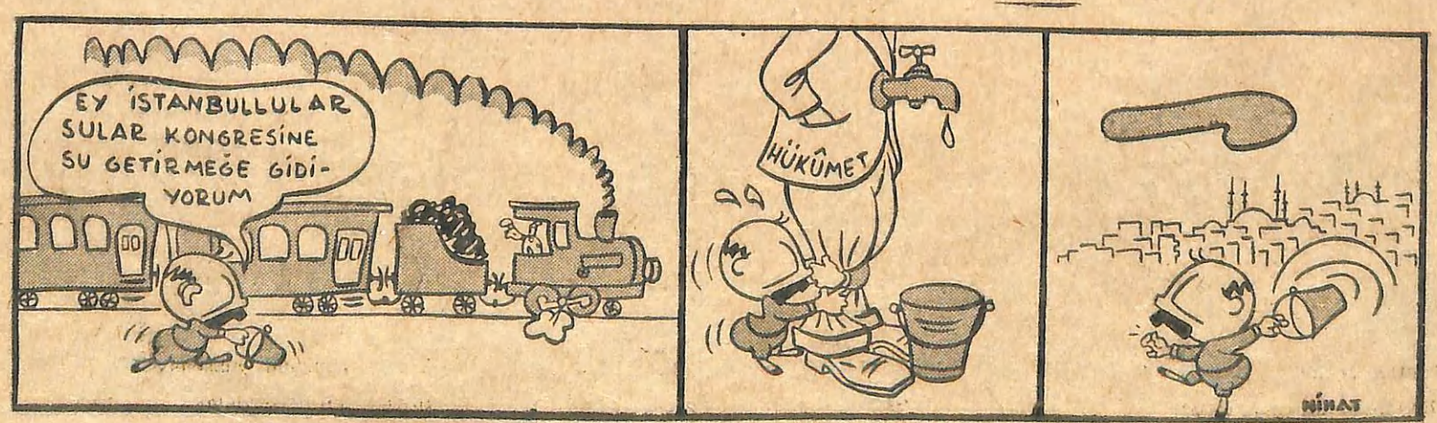

Küçük Valinin maceraları!

FIKRALAR

ŞÜPHE

Belma kocasından şikâyet ediyordu:

— Dün gece rüyamda gördüm: Güzel bir kızla dalga geçiyordu...

Selma güldü:

— İlâhi! Sen de! Rüya bu, kardeş!

Belma cevap verdi:

— Evet amma, düşün: Benim rüyamda bu şekilde hareket ederse kendi rüyalarında kimbilir neler yapıyordur!

AYNİ MAL

Babasını oğlunu tebrik etti:

— İkiz kardeşlerden biriyle nişanlanmışsın. Haydi hayırlısı. Peki amma, bir şey soracağım: İki kız kardeşi birbirinden nasıl ayırt ediyorsun?

Delikanlı güldü:

— Ayıt etmiye lüzum yok ki, baba. İkisi de birbirinin tıpkısı!

KIYAMET

Ayyaş meyhaneye girdi:

— Kıyamet kopmadan evvel ver bir kadeh içelim!

İçti. Bir daha istedi:

— Kıyamet kopmadan bir tane daha içelim...

Üçüncü, dördüncü, beşinci kadehten sonra nihayet meyhaneci sordu:

— Kıyamet ne zaman kopacak?

Ayyaş cevap verdi:

— Hesap pusulasını getirince görürsün... Beş param yok zira!

ANLIYALIM!

Dağın profesör kahvede otururken bir adam geldi:

— Affedersiniz, efendim. Size fena bir haberim var: Karınız evin balkonundan düştü.

— Balkondan mı? Evin balkonu yok. Benim evim de yok zaten... Sonra, ben evli de değilim... Hangi karımdan bahsediyorsunuz?

TEMCİT

Profesör Dr. Nuri Ömer Ergene gazete okuyordu. Yanına gelen arkadaşı sordu:

— Bugün ne var gazetede yeni?

Nuri Ömer, başını kaldırmadan cevap verdi:

— Tarih!

AKILLI!

Müzeyyen Senar Işıl, bundan birkaç sene evvel, kendisine yüzük hediye eden kocasına:

— Çok teşekkür ederim, demişti, fakat zahmet etmişsin. Biraz daha büyüğü de olsaydı aynı işi görürdü. Bu kadar küçüğünü aramak için sarfettiğin vakte yazık değil mi?

KEŞKE!

Kız, lokantada sevgilisine iltifatta bulundu:

— Şişmanlamamak için perhiz yapıyorum amma, bu akşam sizin şerefinize perhizi bozuyorum...

ŞİMDİ ANLAŞILDI!

Adam, usturayı yanağında gezdiriyor, gezdiriyor, sakalını bir türlü kesemiyordu. Nihayet kızdı:

— Bu usturanın Allah belâsını versin! diye haykırdı. Sakalı bile kesmiyor.

Karısı derhal atıldı:

— Usturaya kabahat bulmaz, ayol. Mesele senin beceriksizliğinde. Ben o ustura ile odun yardım, muşamba kestim, kalem yonttum... O zaman mükemmel kesiyordu da şimdi mi kesmiyor?

EKSİK OLMASIN!

Muharrir Vahdet Gültekin uzun bir ayrılıktan sonra bir arkadaşına rastladı. Dostu sordu:

— Evlendin galiba?

— Nereden anladın?

— Pantalonların kâğıt gibi ütülü.

Vahdet Gültekin cevap verdi:

— Ya. Elendikten sonra karımın bana ilk öğrettiği şey ütü oldu!

KIYMETLİ

Bekri Mustafa karısı ve çocuğiyle beraber eve dönüyordu. Karısının kucağında çocuk, kendi kucağında bir binlik rakı vardı.

Bir aralık karısı:

— Of! Yoruldum! dedi. Kollarım koptu. Çocuğu sen al, şişeyi bana ver.

Bekri Mustafa bu teklife yanaşmadı:

— Olmaz! dedi. Düşürürsün.

ARŞIN HESABI

Falih Rıfkı Atay, Ankaraya giderken, lokanta vagonunda yemek yiyordu. Garsonu çağırdı:

— Bu biftek pişmemiş. İki kilometre daha pişirir misiniz?

ANASINA BAK!

İki yıldız, Hollywood'da bir parkta dolaşıyorlardı. Biri, ilerideki bir çocuk arabasını göstererek:

— Bak, ne güzel bir oğlan! dedi.

— Ya.

— Arabaya yaklaştılar..

— A! Benim çocuğummuş.

— Yok canım?

— Evet. Şimdi daha iyi görüyorum: Hakikaten kızım ne güzel, değil mi?

HABER!

Necla'nın nişanlısı gelmişti.

Kızın küçük kardeşi merdiven başından yukarı seslendi:

— Abla! Çantada keklik geldi!

KININLI

GRİPİN

BAŞ. DİŞ. NEZLE. ADALE. SİNİR

ROMATİZMA ve bütün ağrılara karşı

GÜNDE 3 KAŞE ALINABİLİR.

Şükûfe

Türkiyenin en eski ıtriyat imalâthanesidir. Şükûfe kokuları kullananlar her mevsimde bir bahar havasına

Diş macunlarının en

SAYI: 239

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Kardeşler Basımevi - İstanbul

Mizah